

[Breckmann]

det aflad for danske skattekroner og finansierer kommunistiske organisationer, mens man ukritisk undlader at undersøge, om man betaler til 85.000 anmeldte SWAPO-flygtninge, hvor der kun eksisterer 40.000. Resten er svindel, tusinder af mennesker er forsvundet, tortureret eller dræbt, også for danske penge. Den naivitet holder forhåbentlig op og afløses af mere politisk realisme, som der er masser af plads til.

Det er dårlige tider for Danmarks Kinapolitik, der ligger nedtromlet under socialismens larvefødter eller nakkeskudt på Tien-an-men Square – ikke just nogen himmelsk freds plads, men snarere en socialismens helvedes ufreds slagmark i vore egne internationalisters gentagne forsøg på at skabe endnu et kollektivismens paradys på Jorden.

Men sammen med mange andre ser statsministeren gode tider komme i Østeuropa. I Polen forsøger man nu at afsætte de 300 mio. kr. uanvendelige Kinabistandspenge, efter at Danmark i Fjernøsten er blevet offer for sin egen moralisme og har boykottet den røde del af Det Mellemske Rige, men stadig rynker på næsen ad den mest demokratiske, rigeste og frieste del af Kina, nemlig Taiwan. Også dér er der plads til mere realisme.

Selvfølgelig tillader Gorbatsjov en ikkekommunistisk regering i Warszawa. Han har ikke andet valg end at bøje sig efter socialismens totale sammenbrud som samfundsorden og kun 3 pct. polsk vælgerstøtte til kommunistpartiet.

Det lyder dog skæbnesvangert, at just Sovjets diktator fortæller os om vort fælles europæiske hjem, hvor Vesteuropa, især Vesttyskland, men også Danmark, betaler alle renter og afdrag til huslånet til dette hjem, og hvor Sovjets indsats faktisk begrænser sig til opretholdelsen af pigtråden og de automatiske skydefelter midt igennem dette splittede hjem.

Det gode ved disse tider i Mellemeuropa vil fortsat være, at socialismens skændselsmur bliver stående, for bliver den revet ned, får Danmark for alvor brug for en realistisk indvandrer- og flygtningepolitik, der latterliggør opdagede mistænkeliggørelser omkring tamiler og muslimer.

Men det bedste ved disse tider er trods alt, at den socialistiske drøm er bevist at være ubrugelig og skadelig. Drømme dør jo altid, når de skal til at gå i opfyldelse og man vågner af søvnen, og 70 års socialistiske drømmerier, også i

dette høje Ting, og ødelæggelserne deraf viden om i verden kræver trods alt af os, at vi vågner op til virkeligheden.

Det beklagelige ved denne virkelighed er, at den demokratiske kapitalisme ikke opnår større støtte i de vestlige befolkninger. Vælgerne bliver ved med at undskylde vore socialistiske partier på grund af deres humanistiske løfter om en fejlfri og tryk kollektiv verden og mennesskehed. Og dog må man komplimentere vore venstresindede for deres dygtighed til at tillempe sig kravene fra den borgerlige, den kapitalistiske, politiske virkelighed, men denne vælgeropslutning om de socialistiske partier beror mest på, at vi borgerlige mangler evne til at forsvare og styrke det kapitalistiske demokratis utallige velsignelser.

Med hensyn til Danmarks nærmeste fremtid glæder det mig meget, at det er lykkedes regeringen at forbedre handelsbalancetallene. Hold fast ved den kurs! Forhåbentlig får vi lov og fred til det i de kommende 3 år. Men hvis andre resultater udebliver, resultater som et faldende skattetryk, større økonomisk frihed for den enkelte, mindre bureaukrati og offentlig hersen med den arbejdsføre og aktive del af befolkningen – hvad enten dette kvælende offentlige formynderi foregår på Færøerne eller i Danmark – hvis disse resultater udebliver i vor regeringstid, må vi tage til takke med en historisk birolle om nogle år med de venstreorienterede i hovedrollen.

Denne danske regering og vort nuværende færøske landsstyre har 3 år til at føre frisindet politik til gavn for vore befolkninger. Det er en udfordring, som frie og tænkende mennesker altid med glæde tager imod, og jeg vil ende med at gentage mine forhåbninger om, at det lykkes den borgerlige regering at få et forlig til gavn for den danske befolkning og hele riget i løbet af dette efterår.

God arbejdslyst og velsignelse dermed!

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er over 300.000 i dette land, som er på passiv hjælp, dvs. på dagpenge for arbejdsløshed eller på bistandshjælp. Grunden hertil er, at der mangler arbejdspladser. Umiddelbart skulle man tro, at det faktum, samt at vi har stor gæld, ville betyde, at alle sejl nu vil blive sat til for at få folk i arbejde, så vi kunne få kørt gælden af.